

ZAČÍNÁJÍ NA „C“ - „Č“

- 1 Jméno jehličnatého stromu, který rostl na libanonských horách a jehož dřevo se používalo při stavbě paláců.
- 2 Přímořské město, kde měl svoje sídlo Herodes.
- 3 Původní zaměstnání apoštola Matouše.
- 4 Zvláštní „zbraň“, kterou použil Samson k pobití nepřátel.
- 5 Co střežili andělé na východní straně od zahrady Eden.
- 6 Materiál používaný ke stavbě bábelské věže.
- 7 Co má také v Božích očích cenu, i když my to často za nic nepovažujeme?
- 8 Apoštol Pavel vyzývá Timotea ke zbožnosti. Na co ho v souvislosti s tím upozorňuje, že to má význam pro málo věcí?
- 9 Koho povolal faraón, aby napodobili Mojžíšovy zázraky?
- 10 Na čí obraz odkázal Ježíš farizeje, když ho provokovali ohledně daní?
- 11 Co mají střežit pastýři ustanovení Duchem svatým?
- 12 Příjmení Simeona, který žil v Antiochii a patřil ke skupině proroků a učitelů.
- 13 Hudební nástroj, kterým má být podle 150. žalmu oslavován Bůh.
- 14 Za co považoval Pavel své povolání Ježíšem Kristem?
- 15 Co v Babylóně zavěšovali Izraelci na topoly?
- 16 Jak Ježíš nazývá v podobenství o marnotratném synu otce?
- 17 Co měl velekněz při službě ve stánku na své hlavě?
- 18 Na co mimo jiné vzpomínali Izraelci na poušti, když mysleli na Egypt?
- 19 U nás oblíbený stěhovavý pták je Mojžíšovým zákonem označen jako nečistý.
- 20 Jaké měl Zacheus zaměstnání?

1 - CEDR (1 Kr 6:18;7:1-3), **2** - CESAREA (Sk 12:19;18:22), **3** - CELNÍK (Mt 10:3), **4** - ČELIST OSLA (Sd 15:15-17), **5** - CESTU KE STROMU ŽIVOTA (Gen 3:24), **6** - CIHLY (Gen 11,3-4), **7** - ČÍŠE VODY (Mt 10:42; Mk 9:41), **8** - CVIČENÍ TĚLA (1 Tm 4:8), **9** - ČARODĚJE (Ex 7:11), **10** - CÍSAŘE (Mt 22:19-21), **11** - CÍRKEV (Sk 20:28), **12** - ČERNÝ (Sk 13:1), **13** - CIMBÁL (Ž 150:5), **14** - CÍL ŽIVOTNÍHO SNAŽENÍ (Fil 3:13-14), **15** - CITARY (Ž 137:2), **16** - (jeden) ČLOVĚK (L 15:11), **17** - ČELENKU (Lv 8:9), **18** - CIBULI (Nu 11:5), **19** - ČÁP (Lv 11:9; Dt 14:18), **20** - CELNÍK (L 19:2)

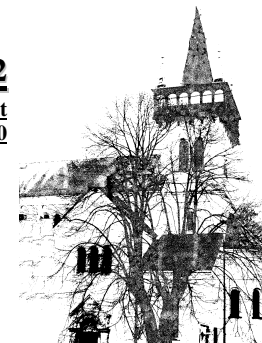
HŘIVNA

duben 2012

2012 / 08

www.farnost.semily.net
administrátor farností - tel. 739 909 500

mše sv. se konají v kostele sv. Petra a Pavla (KO), v kapli svatě Zdislavy (KA), na Koštofranku (KK), v domově důchodců (DD), v Chuchelně (CH) nebo v Tatobitech (TT)

Přehled bohoslužeb v našich farnostech od 16.4.2012 do 29.4.2012

den	hod.	úmysl
16.04.	pondělí	-----
17.04.	úterý	KA 18:00 na úmysl
18.04.	středa	KA 8:00 na úmysl
19.04.	čtvrtek	KA 8:00 za duše v očistci
20.04.	pátek	KA 18:00 za kněze
21.04.	sobota	DD 13:30 za farníky KA 18:00 za ☩ Jiřího Kousala
22.04.	neděle	3. NEDĚLE VELIKONOČNÍ KO 8:30 za ☩ Annu a Františka Stránských, za ☩ Antona Dubovského TT 10:00 na úmysl

den	hod.	úmysl
23.04.	pondělí	Svátek sv. Vojtěcha KA 18:00 za ☩ Jaroslava Tichého a matku
24.04.	úterý	KA 18:00 za zdraví a Boží ochranu pro otce
25.04.	středa	Svátek sv. Marka KA 8:00 za ☩ Vojtěcha Tomíčka, manželku a dceru Marii
26.04.	čtvrtek	KA 8:00 za ☩ Zdeňka Stehlíka a Annu Nechanickou
27.04.	pátek	KA 18:00 za ☩ Marii a Jaroslava Kociánovy
28.04.	sobota	DD 13:30 za farníky KA 18:00 za ☩ Miloslavu Hermochovou
29.04.	neděle	4. NEDĚLE VELIKONOČNÍ KO 8:30 za Milicu Karmáškovou a rodiče TT 10:00 na úmysl

SVATÝ JIŘÍ (24.4.)

Svatý Jiří staročesky Juří, latinsky Georgius, řecky Georgios = rolník, zemědělec (ge – země a ergon – práce) byl římský voják pocházející z Anatólie, dnešního Turecka, který byl uctíván jako mučedník. Je jedním ze čtrnácti svatých pomocníků.

Svatý Jiří, i přes to, že není zmiňován v žádných historických dokumentech, je pokládán za významnou historickou osobnost. První zmínky o něm pocházejí z 5. století. Rozsáhle o něm referuje Zlatá legenda ze 13. století.

Podle legend, se Jiří narodil v křesťanské rodině kolem roku 270, po vzoru otce vstoupil do armády brzy po dosažení dospělosti. Dokázal být dobrým vojákem, a proto byl povyšován. Po svých dvacetinách obdržel titul Tribuna a následně se stal rytířem.

Tou dobou byl umístěn v Nikomédii jako člen osobní stráže římského císaře Diokleciána.

V roce 303 vydal císař edikty umožňující pronásledování a útisk křesťanů v celé Říši. Jiřímu bylo nařízeno účastnit se perzekucí, ale namísto toho se přiznal ke křesťanství a kritizoval císařské rozhodnutí. Dioklecián ho nechal mučit za zradu a poté nařídil popravu.

Po různých mučeních, např. trháním kolem s hřeby, byl Jiří popraven stětím před Nikomédijskou obrannou zdí 23. dubna 303. Tento skutek přesvědčil císařovnu Alexandru a pohanského kněze Athanasia k přestoupení ke křesťanství. Jeho tělo bylo navráceno do Lýdie na pohřeb, kam mu brzy začali chodit vzdávat úctu křesťané jako mučedníkovi.

Je patronem Anglie, Černé Hory, Etiopie, Gruzie, Kanady, Katalánska, Řecka, Srbska, měst Istanbulu, Lublaně, Moskvy a také mnoha profesí, organizací a nemocných lidí.

*Kriste, buď se mnou,
Kriste, buď přede mnou,
Kriste, buď za mnou,
Kriste, buď ve mně.
Kriste, buď, kde lehám,
Kriste, buď, kde sedám,
Kriste, buď, kde vstávám.
Kriste, buď v srdci každého myslícího na mne,
Kriste, buď v ústech každého mluvícího o mně,
Kriste, buď v každém oku vidoucím mne,
Kriste, buď v každém uchu slyšícím mne.*

(podle "Hymnu sv. Patrika")

O NÁS BEZ NÁS?

Kolik důležitých a slavných věcí se děje na světě - a bez nás. Když se uděluje Nobelova cena, rozdělují olympijské medaile, nebo setkávají hlavy států. A mnohdy se nás to ani nijak jinak netýká.

Ale když Kristus vstal z mrtvých, týkalo se to každého z nás, ač jsme ještě nebyli na světě. A slavíme-li Ježíšovo vzkříšení dnes, týká se to každého - a to jak pro dnešek, tak i pro celou věčnost. V Ježíšově smrti totiž zemřel náš hřích, v Ježíšově vzkříšení jsme i my vzkříšení a křtem jsme byli naroubováni na nový kmen Božího života.

Slavme tedy společně, že jsme pokřtěni. Že jsme přešli ze smrti do života. Že se nás sice bolestná lidská smrt týká, ale jen jakožto brána do věčnosti.

Máme naději, že umřeme, abychom žili. Máme naději, že Boží život v nás nikdy nevyhasne. Máme jistotu, že Bůh je věrný, a že to, co slíbil a učinil, má věčnou platnost.

(A. Opatrný)

*Viděl jsem Syna člověka a on mi řekl:
„Nic se neboj! Já jsem První i Poslední, Živý.
Byl jsem mrtev, a hle, jsem živ na věky věků
a mám klíče od smrti a hrobu."
(Zj 1,17c-18)*

DŮVOD K RADOSTI

Každý vědomě či podvědomě touží po nekončícím štěstí a radosti. Všichni žijí s otázkou, jak ale k radosti dospět uprostřed života, který je plný starostí a zármutku. Mnohé pokusy o radostný život často totiž končí vnějškovou veselostí, která vede do ještě většího smutku, zklamání a prázdnoty.

Aby se člověk mohl skutečně radovat, musí mít pro radost oprávněné důvody. Co jsou ale ty pravé důvody pro radost? Odpovědí může být text biskupa Atanaše, který se před šestnácti stoletími touto otázkou také zabýval:

„Máme opět ten čas, který nám nabízí nový začátek: Velikonoce, při nichž byl Kristus obětován a vstal z mrtvých. Milost tohoto svátku se neomezuje na jediný den a jeho jasný paprsek nezapadá, ale vždycky je připraven osvětit každého, kdo po něm touží... Tento svátek nás provází těžkostmi, na něž ve světě narážíme; a Bůh nám denně nabízí radost ze spasení, která z tohoto svátku vyzáruje..."

(www.vira.cz)

VELIKONOCE KAŽDÝ DEN

Velikonoce jsou svátkem naděje, která nemůže být omezena hranicemi času ani světa... O Velikonocích obrátil všemohoucí Bůh nečekaným a překvapujícím zázrakem naši skličující otázku pro utrpení v naději, takže uprostřed utrpení smíme doufat v nový svět a nové nebe.

Tato naše naděje sice není žádnou odpovědí na naše mnohé otázky, ale Velikonoce nám dávají dost světla, abychom putovali údolím stínů plni důvěry a odvahy. Abychom nepozbyli odvahy a nestali se cyniky, světlo Velikonoc nám září do všedního dne: Ukřizovaný žije, a také všichni ti, kteří musí trpět, budou žít naplněný život.

(Johannes B. Brantschen)